EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.2.2026
COM(2026) 74 final

2026/0045 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic ali pozavarovalnic, investicijskih podjetij, družb za upravljanje in upraviteljev alternativnih investicijskih skladov v finančnem konglomeratu (kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Komisija v okviru Evrope državljanov pripisuje velik pomen poenostavitvi in pojasnitvi prava Unije, da bi to postalo jasnejše in dostopnejše državljanom, s čimer bi slednji dobili nove priložnosti in možnost uveljavljanja posebnih pravic, ki jim jih to pravo podeljuje.

   Tega cilja ni mogoče doseči, dokler številni predpisi, ki so bili večkrat spremenjeni, pogosto zelo bistveno, ostajajo razpršeni, tako da jih je treba iskati delno v izvirnem aktu in delno v poznejših aktih, ki ga spreminjajo. Za ugotovitev obstoječih pravil je tako potrebno precejšnje raziskovalno delo s primerjavo številnih različnih aktov.

   Da bi bilo pravo Unije jasno in pregledno, je treba predpise, ki so bili pogosto spremenjeni, kodificirati.

2. Komisija je 1. aprila 1987 sprejela odločitev[1], s katero je svojemu osebju dala navodilo, naj bodo vsi akti kodificirani po ne več kot desetih spremembah, ob tem pa poudarila, da je to minimalna zahteva in da bi si morale službe prizadevati, da bi bila besedila, za katera so odgovorne, kodificirana v še krajših presledkih, da bi tako zagotovile jasnost in razumljivost svojih predpisov.

3. To je bilo potrjeno s sklepi predsedstva Evropskega sveta, sprejetimi v Edinburgu (decembra 1992)[2], s poudarkom na pomenu kodifikacije, saj omogoča gotovost o tem, katero pravo se uporablja za določeno zadevo ob določenem času.

   Kodifikacijo je treba izvesti ob polnem upoštevanju običajnega postopka sprejemanja aktov Unije.

   Glede na to, da vsebinske spremembe aktov, ki jih zadeva kodifikacija, niso dovoljene, so se Evropski parlament, Svet in Komisija z medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 sporazumeli, da se za hitro sprejemanje kodificiranih aktov lahko uporablja pospešeni postopek.

4. Namen tega predloga je začeti kodifikacijo Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih podjetij v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta[3]. Nova direktiva bo nadomestila različne akte, ki bodo vanjo vključeni[4]; ta predlog v celoti ohranja vsebino aktov, ki se kodificirajo, ter jih torej zgolj združuje v en akt in uvaja tiste oblikovne prilagoditve, ki so potrebne za samo izvedbo kodifikacije.

5. Predlog za kodifikacijo je bil sestavljen na podlagi predhodnega prečiščenega besedila Direktive 2002/87/ES in aktov o njeni spremembi, ki ga je v vseh uradnih jezikih pripravil Urad za publikacije Evropske unije s pomočjo sistema za obdelavo podatkov. Kjer so bili členi preštevilčeni, je primerjava med starim in novim številčenjem prikazana v tabeli, navedeni v Prilogi IV h kodificirani direktivi.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Glej Prilogo 3 k delu A Sklepov.
3 Vključena v zakonodajni program za leto 2025.
4 Glej del A Priloge III k temu predlogu.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

2026/0045 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic ⌦ ali pozavarovalnic, ⌫ investicijskih ⌦ podjetij, ⌫ ⌦ družb za upravljanje in upraviteljev alternativnih investicijskih skladov ⌫ v finančnem konglomeratu (kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ⌦ delovanju Evropske unije ⌫ in zlasti člena ⌦ 53(1) ⌫ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[5],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓

(1) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta[6] je bila večkrat bistveno spremenjena[7]. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 5 (prilagojeno)

(2) Da bi bil dopolnilni nadzor kreditnih institucij, zavarovalnic, ⌦ pozavarovalnic ⌫, investicijskih ⌦ podjetij, ⌫ ⌦ družb za upravljanje in upraviteljev alternativnih investicijskih skladov ⌫ ⌦ (reguliranih oseb) ⌫ v finančnem konglomeratu učinkovit, ⌦ bi ⌫ moral veljati za vse konglomerate, katerih medsektorske finančne dejavnosti so pomembne, kar se dokazuje z doseganjem določenih pragov ne glede na sestavo konglomerata. Dopolnilni nadzor bi moral zajemati vse finančne dejavnosti, ki

5 UL C […], […], p. […].

6 Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj).

7 Glej del A Priloge III.

jih opredeljuje zakonodaja posameznega finančnega sektorja, v obseg dopolnilnega nadzora pa bi morale biti zajete vse osebe, ki se pretežno ukvarjajo s temi dejavnostmi.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 1 (prilagojeno)

(3) Direktiva 2002/87/ES ⌦ je ⌫ pristojnim organom v finančnem sektorju ⌦ zagotovila ⌫ dopolnilna pooblastila in orodja za nadzor skupin, sestavljenih iz veliko reguliranih oseb, ki so aktivne v različnih sektorjih finančnih trgov. Te skupine (finančni konglomerati) so tako izpostavljene tveganjem (tveganjem skupine), ki zajemajo: tveganje medsebojnih negativnih vplivov, ki vključuje širjenje tveganj z enega dela skupine na drugega; koncentracijo tveganj, kjer se istočasno uresničuje ista vrsta tveganja v različnih delih skupine; zapletenost upravljanja več različnih pravnih subjektov in morebitna navzkrižja interesov ter izziv dodeljevanja ⌦ regulativnega ⌫ kapitala vsem reguliranim ⌦ osebam ⌫, ki so del finančnega konglomerata, ob preprečevanju večkratne uporabe kapitala. Dopolnilni nadzor ⌦ bi ⌫ se moral v finančnih konglomeratih uporabljati poleg nadzora na posamični osnovi, konsolidirani ali skupinski osnovi, brez podvajanja ali vplivanja na skupino, ne glede na pravno strukturo skupine.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 3 (prilagojeno)

(4) Finančni konglomerati morajo biti ⌦ identificirani ⌫ v celotni Uniji glede na obseg izpostavljenosti tveganjem skupine, na podlagi skupnih smernic, ki jih bodo izdali Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[8], (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[9], (EIOPA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[10], (ESMA) v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010 in v sodelovanju s Skupnim odborom evropskih nadzornih organov (Skupni odbor). Pomembno je tudi, da so zahteve v zvezi z opustitvijo uporabe dopolnilnega nadzora uporabljene na podlagi tveganja v skladu s temi smernicami. To je še posebej pomembno v primeru večjih mednarodnih finančnih konglomeratov.

---

[8] Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

[9] Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj).

[10] Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

↓ 2002/87/ES uv. izjava 6

(5) Odločitev, da se posamezna oseba ne vključi v dopolnilni nadzor, bi morala biti med drugim odvisna od dejstva, ali je taka oseba vključena v nadzor na ravni skupine na podlagi sektorskih predpisov.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 7 (prilagojeno)

(6) Pristojni organi ⌦ bi morali ⌫ imeti možnost, da na ravni skupine ocenijo finančno stanje ⌦ reguliranih oseb ⌫, ki so del finančnega konglomerata, predvsem kar zadeva solventnost (tudi odpravo večkratne uporabe sestavin ⌦ lastnihsredstev ⌫), koncentracijo tveganja in posle v skupini.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 8 (prilagojeno)

(7) Finančni konglomerati so pogosto vodeni kot podjetja, kar ne ustreza popolnoma pravni ⌦ strukturi ⌫ konglomerata.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 9 (prilagojeno)

(8) Vsi finančni konglomerati, ki so predmet dopolnilnega nadzora, ⌦ bi morali ⌫ imeti koordinatorja, ki je imenovan izmed vključenih pristojnih organov.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 10 (prilagojeno)

(9) Naloge koordinatorja ne ⌦ bi smele ⌫ vplivati na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih določajo sektorski predpisi.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 11 (prilagojeno)

(10) Vključeni pristojni organi in predvsem koordinator ⌦ bi morali ⌫ imeti možnost, da od ⌦ reguliranih ⌫ oseb v ⌦ finančnem ⌫ konglomeratu ali od drugih pristojnih organov pridobijo podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje dopolnilnega nadzora.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 4 (prilagojeno)

(11) Celovito in ustrezno spremljanje tveganj skupine v velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratih ter nadzor njihovih politik glede kapitala na ravni skupine sta možna samo, če pristojni organi zberejo nadzorne informacije in načrtujejo nadzorne ukrepe, ki presegajo nacionalno področje uporabe njihovega mandata. Zato je pomembno, da pristojni organi usklajujejo dopolnilni nadzor mednarodnih finančnih konglomeratov med pristojnimi organi, ki se štejejo za najustreznejše za dopolnilni nadzor konglomerata. Kolegij ustreznih pristojnih organov finančnega konglomerata

bi moral delovati v skladu z dopolnilno naravo ⌦ te ⌫ Direktive in kot tak ne bi smel podvajati ali nadomeščati, temveč dodati vrednost obstoječim kolegijem za bančno in zavarovalno podskupino v finančnem konglomeratu. Kolegij finančnega konglomerata bi se moral ustanoviti le, kadar kolegij ne obstaja ne v bančnem ne v zavarovalnem sektorju.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 12 (prilagojeno)

(12) Potrebno je sodelovanje med organi, ki so pooblaščeni za nadzorovanje ⌦ reguliranih oseb ⌫, kar vključuje tudi razvoj ad hoc sporazumov o sodelovanju med organi, vključenimi v nadzorovanje oseb, ki so del istega finančnega konglomerata.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 5 (prilagojeno)

(13) Da bi zagotovili ustrezen regulativni nadzor, morajo pravno strukturo ter ⌦ strukturo upravljanja ⌫ in organizacijsko strukturo, vključno z vsemi reguliranimi osebami, nereguliranimi hčerinskimi podjetji in pomembnimi podružnicami bank, zavarovalnic ⌦ ali pozavarovalnic ⌫ in finančnih konglomeratov s čezmejnimi dejavnostmi, po potrebi nadzorovati organi EBA, EIOPA, ESMA (v nadaljnjem besedilu skupaj: organi ESA) ter Skupni odbor, informacije pa morajo biti na voljo ustreznim pristojnim organom.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 6 (prilagojeno)

(14) Da se zagotovi učinkovit dodaten nadzor nad reguliranimi ⌦ osebami ⌫ v finančnem konglomeratu, zlasti kadar je sedež enega od ⌦ hčerinskih podjetij ⌫ v tretji državi, bi med podjetja, za katera se uporablja ta direktiva, morala soditi vsa podjetja, predvsem kreditne institucije, ki imajo registriran sedež v tretji državi in za katere bi bilo potrebno dovoljenje, če bi imele registriran sedež v Uniji.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 7 (prilagojeno)

(15) Da ⌦ bi ⌫ dopolnilni nadzor velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratov prispeval k stabilnosti notranjega trga za finančne storitve, je potrebno usklajevanje v vsej Uniji. V ta namen se morajo pristojni organi dogovoriti glede nadzornih pristopov, ki se uporabljajo pri teh finančnih konglomeratih. Organi ⌦ ESA ⌫ bi morali v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010 v sodelovanju s Skupnim odborom izdati skupne smernice za skupne ⌦ nadzorne ⌫ pristope in tako zagotoviti celovit preudarni okvir nadzornih orodij in pooblastil, ki so na voljo v skladu z direktivami na področju bančništva, zavarovalništva, vrednostnih papirjev in finančnih konglomeratov. Smernice, ki se bodo izdale, kakor je določeno v ⌦ tej ⌫ Direktivi, bi morale odražati dopolnilno naravo ⌦ nadzora ⌫ v skladu s to direktivo

in dopolnjevati sektorski nadzor, kakor je navedeno v 2009/138/ES[11], 2011/61/EU[12], 2013/36/EU[13] in 2014/65/EU[14] Evropskega parlamenta in Sveta.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 8 (prilagojeno)

(16) Obstaja pristna potreba po spremljanju in nadzoru morebitnih tveganj skupine, ki jim je izpostavljen finančni konglomerat in so posledica ⌦ udeležb ⌫ v drugih podjetjih. Za primere, kadar se posebna nadzorna pooblastila iz ⌦ te ⌫ direktive zdijo nezadostna, bi morala nadzorna skupnost razviti alternativne metode reševanja in ustreznega upoštevanja teh tveganj, po možnosti z delom, ki ga izvajajo ESA v Skupnem odboru. Če je udeležba edini element identifikacije finančnega konglomerata, bi morali imeti nadzorniki možnost oceniti, ali je skupina izpostavljena tveganjem skupine, in opustiti dopolnilni nadzor skupine, če je ustrezno.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 11 (prilagojeno)

(17) Čeprav bi bilo treba teste izjemnih situacij v bančnih in zavarovalniških podskupinah finančnega konglomerata izvajati redno, je naloga koordinatorja, imenovanega v skladu s ⌦ to ⌫ direktivo, določiti ustreznost, parametre in trenutek izvedbe testa izjemnih situacij za posamezni finančni konglomerat kot celoto. Pri testih izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji in jih izvajajo ESA v posameznem sektorju, bi morala biti naloga Skupnega odbora zagotoviti, da se testi dosledno izvajajo v vseh sektorjih. Zaradi tega bi morali imeti ESA prek Skupnega odbora možnost, da za teste izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji, razvijejo dodatne parametre, s katerimi zajamejo posebna tveganja skupine, ki se običajno pojavijo v finančnih konglomeratih, ter možnost, da objavijo rezultate navedenih testov, kadar to dopušča sektorska zakonodaja. Upoštevati bi se morale izkušnje, pridobljene pri prejšnjih testih izjemnih situacij po vsej Uniji. Testi izjemnih situacij bi morali denimo upoštevati tveganje likvidnosti in solventnosti finančnih konglomeratov.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 13 (prilagojeno)

(18) ⌦ Regulirane osebe ⌫ s sedežem v ⌦ Uniji ⌫ so lahko del finančnega konglomerata s sedežem zunaj ⌦ Unije ⌫. Tudi za te regulirane osebe ⌦ bi morali ⌫ veljati enaki in ustrezni načini dopolnilnega nadzora, ki dosegajo cilje in

---

[11] Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

[12] Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

[13] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

[14] Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

rezultate, enake tistim, za katere si prizadevajo določbe te direktive. Za doseganje tega cilja sta jasnost predpisov in izmenjava podatkov z organi tretjih držav o vseh pomembnih okoliščinah zelo pomembni.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 14 (prilagojeno)

(19) O obstoju enakih in ustreznih načinov dopolnilnega nadzora lahko sklepamo le, če so ⌦ nadzorni ⌫ organi tretje države privolili v sodelovanje z zadevnimi pristojnimi organi, kar zadeva sredstva in cilje izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb finančnega konglomerata.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 15

(20) Ta direktiva ne zahteva, da pristojni organi Odboru finančnih konglomeratov razkrijejo podatke, za katere se zahteva zaupnost skladno s to direktivo ali z drugimi sektorskimi direktivami.

↓ 2011/89/EU uv. izjava 15 (prilagojeno)

(21) Da bi izboljšali dopolnilni nadzor finančnih subjektov v finančnem konglomeratu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s tehnično prilagoditvijo ⌦ te ⌫ direktive glede opredelitev pojmov, uskladitve terminologije in metod ⌦ izračuna ⌫, ⌦ ki so v njej ⌫ določene. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, ⌦ in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[15]. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala ⌫ Evropski parlament in Svet ⌦ zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa bi morali imeti možnosti, da se sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov ⌫.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 16 (prilagojeno)

(22) Ker cilja ⌦ te direktive, ⌫ ⌦ tj. določitve ⌫ pravil za dopolnilni nadzor ⌦ reguliranih oseb ⌫ v finančnem konglomeratu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, ⌦ temveč se ⌫ zaradi obsega ⌦ ali ⌫ učinkov ukrepa lažje doseže na ravni ⌦ Unije ⌫, lahko ⌦ Unija ⌫ sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe ⌦ o Evropski uniji. ⌫ V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ⌦ navedenega ⌫ cilja. Ker ta direktiva določa minimalne standarde, lahko države članice predpišejo strožja pravila.

---

[15] UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

↓ 2002/87/ES uv. izjava 17 (prilagojeno)

(23) Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina ⌦ Evropske unije ⌫ o temeljnih pravicah.

↓ (prilagojeno) (prilagojeno)

(24) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos ⌦ direktiv ⌫ v nacionalno pravo in datumov začetka ⌦ njihove ⌫ uporabe, ki so navedeni v delu B Priloge III,

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

⌦ PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV ⌫

↓ 2011/89/EU člen 2.1 (prilagojeno)

Člen 1

⌦ Predmet urejanja ⌫

Ta direktiva določa pravila za dopolnilni nadzor reguliranih oseb, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 5 Direktive 2014/65/EU, členom 8 Direktive 2013/36/EU, členom 5 Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta[16], členom 14 Direktive 2009/138/ES ali členi 6 do 11 Direktive 2011/61/EU ter so del finančnega konglomerata.

Člen 2

Opredelitev ⌦ pojmov ⌫

Za namene te direktive ⌦ se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov ⌫:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo ⌦ , kakor je opredeljena ⌫ v členu 4(1), točka (1), ⌦ Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[17] ⌫;

2. „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico ⌦ , kakor je opredeljena ⌫ v členu 13, točka (1), (2) ali (3), Direktive 2009/138/ES;

[16] Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj).

[17] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

3. „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje ⌦ , kakor je opredeljeno ⌫ v členu 4(1), točka (1), Direktive 2014/65/EU, vključno s ⌦ priznanim investicijskim podjetjem tretje države, kakor je opredeljeno ⌫ v členu 4(1), točka (25), Uredbe (EU) št. 575/2013 ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru Direktive 2014/65/EU potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

4. „regulirana oseba“ pomeni kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje, družbo za upravljanje ali upravitelja alternativnih investicijskih skladov;

5. „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje ⌦ , kakor je opredeljena ⌫ v členu 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES, ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

6. „upravitelj alternativnih investicijskih skladov“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov ⌦ , kakor je opredeljen ⌫ v členu 4(1), točke (b), (l) in (ab), Direktive 2011/61/EU, ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

7. „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico ⌦ , kakor je opredeljena ⌫ v členu 13, točka (4), (5) ali (6), Direktive 2009/138/ES, ali namensko družbo ⌦ , kakor je opredeljena ⌫ v členu 13, točka (26), Direktive 2009/138/ES;

🡻 2019/2034 člen 59 (prilagojeno)

8. „sektorski predpisi“ pomeni pravne akte Unije v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, zlasti Uredbo (EU) št. 575/2013, Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta[18], direktive 2009/138/ES, 2013/36/EU in 2014/65/EU ter Direktivo (EU) ⌦ 2019/2034 ⌫ Evropskega parlamenta in Sveta[19];

🡻 2011/89/EU člen 2.1 (prilagojeno)

9. „finančni sektor“ pomeni sektor, ki ga sestavlja ena ali več naslednjih oseb:

   (a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve ⌦ , kakor so opredeljene ⌫ v členu 4(1), točke (1), (26) oziroma (18) ⌦ Uredbe (EU) št. 575/2013 ⌫ (v nadaljnjem besedilu skupaj: bančni sektor);

   (b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding ⌦ , kakor so opredeljeni ⌫ v členu 13, točka (1), (2), (4) ali (5), oziroma členu 212(1), točka (f), Direktive 2009/138/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: zavarovalniški sektor);

---

[18] Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj).

[19] Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj).

(c) investicijsko podjetje ⌦ , kakor je opredeljeno ⌫ v členu 4(1), točka (2), ⌦ Uredbe (EU) št. 575/2013 ⌫ (v nadaljnjem besedilu skupaj: sektor naložbenih storitev);

10. „matično podjetje“ pomeni ⌦ obvladujoče ⌫ podjetje ⌦ , kakor je opredeljeno ⌫ v členu 2, točka (9), Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[20], ali vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvršuje prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;

11. „hčerinsko podjetje“ pomeni ⌦ odvisno ⌫ podjetje, kakor je opredeljeno v členu 2, točka (10), Direktive 2013/34/EU, ali vsako podjetje, nad katerim matično podjetje po mnenju pristojnih organov izvršuje prevladujoč vpliv, ali vsa hčerinska podjetja takih hčerinskih podjetij;

12. „udeležba“ pomeni ⌦ delež v kapitalu, kakor je opredeljen ⌫ v členu 2, točka (2), Direktive 2013/34/EU ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

13. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavlja matično podjetje, njegova hčerinska podjetja in subjekti, v katerih je udeleženo matično podjetje ali njegova hčerinska podjetja, ali podjetja, ki so med seboj povezana ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU, vključno z morebitnimi podskupinami;

14. „nadzor“ pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je ⌦ navedeno ⌫ v členu 22 Direktive 2013/34/EU, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

15. „tesne povezave“ pomenijo razmere, v katerih sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani zaradi nadzora ali udeležbe, ali razmere, v katerih sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb trajno povezani z eno in isto osebo prek nadzornega razmerja;

16. „finančni konglomerat“ pomeni skupino ali podskupino, kjer je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine, ali kadar je vsaj eno od hčerinskih podjetij v skupini ali podskupini regulirana oseba, ⌦ in ⌫ ki izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) kadar je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine:

(i) je ta oseba matično podjetje osebe iz finančnega sektorja, oseba, ki ima udeležbo v osebi iz finančnega sektorja, ali pa oseba, povezana z osebo iz finančnega sektorja ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU;

(ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev;

(iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 3(2) ali (3) te direktive;

(b) kadar na čelu skupine ali podskupine ni regulirana oseba:

[20] Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

(i) se dejavnosti skupine ali podskupine opravljajo pretežno v finančnem sektorju ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 3(1);

(ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev;

(iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 3(2) ali (3);

17. „mešani finančni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni regulirana oseba in ki skupaj s svojimi hčerinskimi podjetji, od katerih je vsaj eno regulirana oseba z registriranim sedežem v Uniji, in drugimi osebami sestavlja finančni konglomerat;

18. „pristojni organi“ pomenijo nacionalne organe držav članic, ki so po zakonu ali uredbi pristojni za nadzorovanje ⌦ reguliranih oseb ⌫ bodisi na ravni posameznega podjetja ali na ravni skupine;

19. „ustrezni pristojni organi“ pomenijo:

(a) pristojne organe , ki so odgovorni za sektorski skupinski nadzor katere koli regulirane osebe v finančnem konglomeratu, zlasti končnega matičnega podjetja sektorja;

(b) koordinatorja, ki je imenovan v skladu s členom 12, če to niso organi iz točke (a);

(c) druge zadevne pristojne organe, kjer je to po mnenju organov iz točk (a) in (b) ustrezno;

20. „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih se regulirane osebe v finančnem konglomeratu posredno ali neposredno ⌦ zanašajo na ⌫ druga podjetja v isti skupini ali ⌦ na ⌫ fizično ali pravno osebo, ki je tesno povezana s podjetji v tej skupini, glede izpolnjevanja pogodbenih in drugih obveznosti, proti plačilu in brez plačila;

21. „koncentracija tveganja“ pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi solventnost ali finančni položaj reguliranih oseb v finančnem konglomeratu ⌦ , ne glede na to, ali ⌫ tako izpostavljenost povzroči tveganje nasprotne stranke/kreditno tveganje, naložbeno tveganje, zavarovalniško tveganje, tržno tveganje, druge vrste tveganja ali kombinacija ⌦ oziroma ⌫ medsebojno vplivanje tveganj.

Do začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, sprejetih v skladu s členom 26(1), točka (b), se v mnenju iz točke 19(c) zlasti upoštevata tržni delež reguliranih oseb finančnega konglomerata v drugih državah članicah, še posebej če presega 5 %, in pomembnost, ki ⌦ jo ⌫ ima v finančnem konglomeratu katera koli regulirana oseba, ustanovljena v drugi državi članici.

↓ 2002/87/ES

Člen 3

Pragi za identifikacijo finančnega konglomerata

↓ 2011/89/EU člen 2.2(a) (prilagojeno)

1. Da bi določili, ali se dejavnosti skupine pretežno opravljajo v finančnem sektorju ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 2, prvi odstavek, točka (16)(b)(i), ⌦ mora ⌫ količnik med bilančno vsoto reguliranih in nereguliranih oseb v finančnem sektorju v skupini in bilančno vsoto skupine kot celote presegati 40 %.

2. Da bi določili, ali so dejavnosti v različnih finančnih sektorjih pomembne ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 2, prvi odstavek, točka (16) (a)(iii) ali (16)(b)(iii), ⌦ mora ⌫ za vsak finančni sektor povprečni količnik bilančne vsote tega finančnega sektorja v primerjavi z bilančno vsoto vseh oseb finančnega sektorja v skupini in količnik zahtevanega minimalnega kapitala istega finančnega sektorja ⌦ v primerjavi s ⌫ skupnim zahtevanim minimalnim kapitalom vseh oseb finančnega sektorja v skupini presegati 10 %.

Za namene te direktive je najmanjši finančni sektor v finančnem konglomeratu sektor z najnižjim povprečjem, najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu pa je sektor z najvišjim povprečjem. Za izračunavanje povprečja in merjenja najmanjšega in najpomembnejšega finančnega sektorja se bančni sektor in sektor naložbenih storitev obravnavata skupaj.

Družbe za upravljanje se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

3. Medsektorske dejavnosti se tudi štejejo za pomembne ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 2, odstavek 1, točka (16) (a)(iii) ali (16)(b)(iii), če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard EUR.

Če skupina ne doseže praga iz odstavka 2, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v ⌦ področje uporabe ⌫ te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

4. Če skupina doseže prag iz odstavka 2, najmanjši sektor pa ne presega 6 milijard EUR, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v ⌦ področje uporabe ⌫ te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

↓ 2002/87/ES

5. Za uporabo odstavkov 1, 2 in 3 lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora:

↓ 2011/89/EU člen 2.2(b)

(a) izločijo osebo pri izračunavanju količnikov v primerih, ki so navedeni v členu 6(5), razen če oseba ni bila preseljena iz države članice v tretjo državo in dokazi pričajo, da je oseba zamenjala sedež, da bi se izognila pravni ureditvi;

↓ 2002/87/ES

(b) upoštevajo skladnost s pragovi, predvidenimi v odstavkih 1 in 2, za tri zaporedna leta in se tako izognejo nenadnim sistemskim spremembam, in tako skladnost zanemarijo, če pride do pomembnih sprememb v sestavi skupine;

↓ 2011/89/EU člen 2.2(b)

(c) izključijo eno ali več udeležb v manjšem sektorju, če so takšne udeležbe odločilne za identifikacijo finančnega konglomerata in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Če je finančni konglomerat že bil ⌦ identificiran ⌫ v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se odločitve iz prvega pododstavka tega odstavka sprejmejo na podlagi predloga, ki ga poda koordinator tega finančnega konglomerata.

↓ 2011/89/EU člen 2.2(c)

6. Za uporabo odstavkov 1 in 2 lahko ustrezni pristojni organi v izjemnih primerih in na podlagi medsebojnega dogovora nadomestijo kriterij bilančne vsote z enim ali več sledečimi parametri ali dodajo enega ali več parametrov, če menijo, da so parametri zelo pomembni za dopolnilni nadzor iz te direktive: sestava prihodkov, zunajbilančne dejavnosti, skupna upravljana sredstva.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

7. Za uporabo odstavkov 1 in 2 velja, da se v primeru, če količniki iz ⌦ navedenih ⌫ odstavkov padejo pod 40 % ⌦ oziroma ⌫ 10 % za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za naslednja tri leta uporabi nižji prag 35 % ⌦ oziroma ⌫ 8 %, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

Podobno se za uporabo odstavka 3, kadar bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini pade pod 6 milijard EUR za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za

naslednja tri leta uporabi nižji znesek v višini 5 milijard EUR, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

V obdobju, navedenem v tem odstavku, se lahko koordinator v soglasju z drugimi ⌦ ustreznimi ⌫ pristojnimi organi odloči, da se nižji prag ali nižji znesek iz tega odstavka preneha uporabljati.

8. Izračuni iz tega člena glede bilančne vsote morajo biti narejeni na podlagi skupinskih bilančnih vsot oseb v skupini ⌦ v skladu z ⌫ njihovimi letnimi računovodskimi izkazi. Zaradi ⌦ navedenega ⌫ izračuna se podjetja, v katerih je udeleženo drugo podjetje, upoštevajo v smislu ustreznosti razmerja med njihovo bilančno vsoto in skupnim sorazmernim deležem takega podjetja v skupini. Vendar je treba namesto zbirnih računovodskih izkazov uporabljati skupinske računovodske izkaze, če so ti na voljo.

Zahtevani minimalni kapital iz odstavkov 2 in 3 se izračuna skladno z določbami ustreznih sektorskih predpisov.

↓ 2011/89/EU člen 2.2(d) (prilagojeno)

9. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010, (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 , (EIOPA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 , (ESMA) (⌦ Evropski nadzorni organi, v nadaljnjem besedilu skupaj: organi ESA ⌫), prek Skupnega odbora organov ESA (Skupni odbor) izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri uporabi odstavkov 2 do 6 tega člena.

10. Pristojni organi vsako leto ponovno ocenijo opustitev uporabe dopolnilnega nadzora in pregledajo količinske kazalnike, določene v tem členu, ter ocene na podlagi tveganja, ki se uporabljajo za finančne skupine.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 4

Identifikacija finančnega konglomerata

1. Pristojni organi, ki so reguliranim osebam izdali dovoljenja za opravljanje poslov, na podlagi členov 2, 3 in 5 identificirajo katero koli skupino, ki sodi v ⌦ področje uporabe ⌫ te direktive.

↓ 2011/89/EU člen 2.3(a) (prilagojeno)

V ta namen:

(a) pristojni organi, ki so izdali dovoljenja za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, tesno sodelujejo;

(b) če pristojni organ ⌦ meni ⌫, da je regulirana oseba, ki ⌦ ji ⌫ je ta pristojni organ izdal dovoljenje za opravljanje poslov, članica skupine, ki bi lahko bila finančni konglomerat, ki kot tak še ni ⌦ bil ⌫ ⌦ identificiran ⌫ v skladu s to

direktivo, pristojni organ o svojem mnenju obvesti druge zadevne pristojne organe in Skupni odbor.

↓ 2010/78/EU člen 2.1(a)

2. Koordinator, imenovan v skladu s členom 12, obvesti matično podjetje, ki je na čelu skupine ali, če ni matičnega podjetja, regulirano osebo z najvišjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju skupine, da je skupina identificirana kot finančni konglomerat ter o imenovanju koordinatorja.

↓ 2011/89/EU člen 2.3(b)

Koordinator obvesti tudi pristojne organe, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ter Skupni odbor.

↓ 2011/89/EU člen 2.3(c)

3. Skupni odbor na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam finančnih konglomeratov, opredeljenih v skladu s členom 2, prvi odstavek, točka (16). Te informacije so dostopne prek spletne povezave na vseh spletnih mestih organov ESA.

Ime vsake regulirane osebe iz člena 1, ki je del finančnega konglomerata, se doda na sezam, ki ga Skupni odbor objavi na svojem spletnem mestu in ga redno posodablja.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

POGLAVJE II

DOPOLNILNI NADZOR

ODDELEK 1

PODROČJE UPORABE

Člen 5

Obseg dopolnilnega nadzora reguliranih oseb iz člena 1

1. Brez poseganja v določbe o nadzoru, ki so zajete v sektorskih predpisih, države članice zagotovijo dopolnilni nadzor reguliranih oseb iz člena 1 v obsegu in na način, ki ga ⌦ določa ⌫ ta direktiva.

2. Naslednje regulirane osebe so predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata skladno s členi 6 do 21:

(a) vsaka regulirana oseba, ki je na čelu finančnega konglomerata;

↓ 2011/89/EU člen 2.4(a)

(b) vsaka regulirana oseba, katere matično podjetje je mešani finančni holding s sedežem v Uniji;

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

(c) vsaka regulirana oseba, ki je ⌦ povezana ⌫ z drugo osebo finančnega sektorja ⌦ , kakor je navedeno ⌫ v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU.

Če je finančni konglomerat podskupina drugega finančnega konglomerata, ki izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka ⌦ tega člena ⌫, lahko države članice uporabijo člene 6 do 21 samo za regulirane osebe v slednji skupini in katerikoli sklic v ⌦ tej ⌫ direktivi na pojma skupina in finančni konglomerat se potem razume kot sklic na to skupino.

↓ 2011/89/EU člen 2.4(b)

3. Vsaka regulirana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora v skladu z odstavkom 2 in katerega matično podjetje je regulirana oseba ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v obsegu in na način, ki ga predpisuje člen 22.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

4. Če imajo osebe udeležbo ali kapitalske povezave v eni ali več reguliranih oseb ali izvršujejo pomemben vpliv nad temi osebami, čeprav brez udeležbe ali kapitalskih povezav, ⌦ drugače kot ⌫ v primerih iz odstavkov 2 in 3, se ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora in v skladu z nacionalno zakonodajo odločijo, ali in v kolikšni meri naj se izvaja dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami, kot da ⌦ bi bile te del ⌫ finančnega konglomerata.

↓ 2011/89/EU člen 2.4(c)

Za uporabo takega dopolnilnega nadzora mora biti vsaj en subjekt regulirana oseba iz člena 1 in pogoji iz člena 2, prvi odstavek, točka (16)(a)(ii) ali (16)(b)(ii), in člena 2, prvi odstavek, točka (16)(a)(iii) ali (16)(b)(iii), morajo biti izpolnjeni. Ustrezni pristojni organi pri odločanju upoštevajo cilje dopolnilnega nadzora, kakor jih predvideva ta direktiva.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Za namene uporabe prvega pododstavka za „⌦ zadružne ⌫ skupine“ morajo pristojni organi upoštevati javne finančne obveznosti ⌦ navedenih ⌫ skupin ⌦ do ⌫ drugih finančnih ustanov.

5. Brez poseganja v določbe člena 17 izvajanje dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva, da opravljajo posamičen nadzor v povezavi z mešanimi finančnimi holdingi, reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu iz tretjih držav ali nereguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.

ODDELEK 2

FINANČNI POLOŽAJ

Člen 6

Kapitalska ustreznost

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor kapitalske ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja skladno s ⌦ pravili ⌫, ki so ⌦ določena ⌫ v členu 9(2) do (5), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi I.

2. Države članice zahtevajo od reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, da zagotovijo na ravni finančnega konglomerata ⌦ lastne vire ⌫, ki ⌦ so ⌫ vedno najmanj enaki zahtevam o kapitalski ustreznosti, izračunanim v skladu s Prilogo I.

Države članice od reguliranih oseb tudi zahtevajo, da so na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne politike upravljanja kapitalske ustreznosti.

Zahteve, navedene v prvem in drugem pododstavku, so predmet nadzora, ki ga opravi koordinator v skladu z oddelkom 3.

Koordinator poskrbi, da se izračun iz prvega pododstavka opravi najmanj enkrat letno in da ga opravi regulirana oseba ali mešani finančni holding.

Rezultate izračuna in ustrezne podatke za izračun koordinatorju predloži regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata, ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom, če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1.

↓ 2011/89/EU člen 2.5 (prilagojeno)

3. Za izračunavanje zahtev kapitalske ustreznosti iz odstavka 2, prvi pododstavek, so v obseg dopolnilnega nadzora v skladu s Prilogo I vključene naslednje osebe:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(c) investicijsko podjetje;

(d) mešani finančni holding.

4. Pri izračunavanju dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti za finančni konglomerat z uporabo metode 1 (Računovodska konsolidacija) iz Priloge I k tej direktivi se ⌦ lastni viri ⌫ in zahtevani minimalni kapital oseb v skupini izračunajo z uporabo ustreznih sektorskih predpisov o načinu in obsegu konsolidacije, kakor je določeno zlasti v členu 18 Uredbe (EU) št. 575/2013 in členu 221 Direktive 2009/138/ES.

Pri uporabi metode 2 (Odbitki in združevanja) iz Priloge I se pri izračunavanju upošteva delež vpisanega kapitala, ki je neposredno ali posredno v lasti matičnega podjetja ali podjetja, ki je udeleženo v drugi osebi v skupini.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

5. Koordinator se lahko odloči, da v naslednjih primerih določene osebe ne vključi v izračunavanje dopolnilnih zahtev ⌦ kapitalske ustreznosti ⌫:

(a) če je oseba v tretji državi, kjer obstajajo pravne ovire za prenos potrebnih podatkov, kar pa ne posega v sektorske predpise o obveznostih pristojnih organov, da zavrnejo izdajo dovoljenja za opravljanje poslov, če ni omogočeno učinkovito izvajanje njihovih nadzornih nalog;

(b) če je oseba zanemarljivega pomena z vidika ciljev dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu;

(c) če bi bila vključitev osebe neustrezna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora.

⌦ Če je treba izključiti ⌫ več oseb na podlagi prvega pododstavka, točka (b), ⌦ se ⌫ te osebe vseeno vključijo, ko skupaj presegajo okvir zanemarljivega pomena.

V primeru iz prvega pododstavka, točka (c), se koordinator pred sprejetjem odločitve posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi, razen če gre za nujni primer.

Če koordinator v obseg nadzora ne vključi regulirane osebe na podlagi enega od primerov iz prvega pododstavka, točki (b) in (c), lahko pristojni organi države članice, v kateri ta oseba je, zaprosi osebo, ki je na čelu finančnega konglomerata, za podatke, ki bi olajšali njihov nadzor nad regulirano osebo.

Člen 7

Koncentracija tveganja

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor koncentracije tveganja reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja v skladu s ⌦ pravili ⌫, ki so ⌦ določena ⌫ v členu 9(2), (3) in (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo koordinatorju o kakršnikoli pomembnejši koncentraciji tveganja na ravni finančnega konglomerata v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. Potrebne podatke predloži koordinatorju regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata,, ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom, če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1.

⌦ Navedena ⌫ koncentracija tveganja je predmet nadzora ⌦ , ki ga opravi koordinator ⌫ skladno z oddelkom 3.

↓ 2011/89/EU člen 2.6(a) (prilagojeno)

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske omejitve ⌦ v zvezi s kakršno koli koncentracijo tveganja na ravni finančnega konglomerata, ⌫ za to pooblastijo svoje pristojne organe ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorski ⌦ predpisi ⌫ o koncentraciji tveganja ⌦ , ki se uporabljajo za ⌫ najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu ⌦ , kolikor ti obstajajo ⌫, uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

↓ 2011/89/EU člen 2.6(b)

5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru koncentracije tveganja, kakor je določeno v odstavkih 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo členov 389 do 396 in 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 244 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 18(2) te direktive.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 8

Posli v skupini

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor nad posli v skupini ⌦ , ki jih opravljajo ⌫ regulirane osebe v finančnem konglomeratu, izvaja v skladu s ⌦ pravili ⌫, ki so navedena v členu 9(2), (3) in (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo koordinatorju o vseh pomembnih poslih v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. ⌦ Kolikor ⌫ ni bila izdelana nobena opredelitev pragov iz zadnjega stavka prvega odstavka Priloge II, se šteje, da je posel v skupini pomemben, če njegova vrednost presega najmanj 5 % skupnih zahtev o kapitalski ustreznosti na ravni finančnega konglomerata.

Potrebne podatke koordinatorju sporoči regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata ⌦ , ali ⌫ mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom, če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1.

⌦ Navedeni ⌫ posli v skupini so predmet nadzora, ki ga opravi koordinator.

↓ 2011/89/EU člen 2.7(a) (prilagojeno)

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske in kakovostne omejitve ⌦ v zvezi s posli v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu ⌫, za to pooblastijo svoje pristojne organe ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorski ⌦ predpisi ⌫ o poslih v skupini ⌦ , ki se uporabljajo za ⌫ najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu, uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

↓ 2011/89/EU člen 2.7(b)

5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru poslov v skupini, kakor je določeno v odstavkih 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo člena 245 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 18(2) te direktive.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 9

Mehanizmi notranje kontrole in postopki ⌦ upravljanja s ⌫ tveganji

1. Pristojni organi od reguliranih oseb zahtevajo da imajo na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje s tveganji in mehanizme notranje kontrole, vključno z zanesljivimi ⌦ upravnimi in računovodskimi ⌫ postopki.

2. Postopki upravljanja s tveganji zajemajo:

(a) zanesljivo upravljanje in vodenje ⌦ z odobritvijo ⌫ in rednim pregledom strategij in usmeritev, ki ga opravljajo ustrezni upravljavski organi na ravni finančnega konglomerata glede vseh prevzetih tveganj;

(b) ustrezne politike izpolnjevanja kapitalske ustreznosti, ki predvidevajo vpliv njihove poslovne strategije na profil tveganj in kapitalske zahteve, kakor je določeno v členu 6 in Prilogi I;

(c) ustrezne postopke, ki zagotavljajo, da so sistemi spremljanja tveganja dobro vgrajeni v njihovo organizacijo in da ⌦ so sprejeti ⌫ vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da so sistemi v podjetjih, vključenih v obseg dopolnilnega nadzora, dosledni in tako zagotavljajo merjenje, spremljanje in nadzor tveganja na ravni finančnega konglomerata;

↓ 2010/78/EU člen 2.2 (prilagojeno)

(d) obstoječe ureditve, ki prispevajo k ustreznim ureditvam in načrtom reševanja in sanacije ter, če je potrebno, k njihovi pripravi.

Ureditve ⌦ , navedene v točki (d), ⌫ se redno posodabljajo.

↓ 2002/87/ES

3. Mehanizmi notranje kontrole zajemajo:

(a) ustrezne mehanizme glede kapitalske ustreznosti, ki prepoznajo in merijo vsa materialna tveganja in pravilno uskladijo lastne vire s tveganji;

(b) zanesljive postopke poročanja in računovodenja, ki prepoznajo, merijo in nadzorujejo posle v skupini in koncentracijo tveganja.

↓ 2011/89/EU člen 2.8(a) (prilagojeno)

4. Države članice zagotovijo da so v vseh podjetjih, ki so po členu 5 zajeta v obseg dopolnilnega nadzora, ustrezni mehanizmi notranje kontrole za pripravo vseh podatkov ⌦ in informacij ⌫, ki so pomembni za ⌦ dopolnilni ⌫ nadzor.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata ⌦ svojemu pristojnemu organu ⌫ redno posredujejo podrobnosti o svoji pravni strukturi, ⌦ strukturi ⌫ upravljanja in organizacijski strukturi, ⌦ kar vključuje ⌫ vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, ⌦ strukture ⌫ upravljanja in organizacijske strukture.

↓ 2002/87/ES

5. Postopki in mehanizmi iz odstavkov 1 do 4 so predmet nadzora, ki ga izvede koordinator.

↓ 2011/89/EU člen 2.8(b) (prilagojeno)

6. Pristojni organi uskladijo uporabo dopolnilnega nadzora mehanizmov notranje ⌦ kontrole ⌫ in postopkov upravljanja s tveganji iz tega člena s postopkom nadzornega pregleda iz člena 97 Direktive 2013/36/EU in člena 248 Direktive 2009/138/ES. V ta namen organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru mehanizmov notranje ⌦ kontrole ⌫ in postopkov ⌦ upravljanja s ⌫ tveganji iz tega člena ter skladnosti s postopkom nadzornega pregleda iz člena 97 Direktive 2013/36/EU in člena 248 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, ko določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 18(2) te direktive.

↓ 2002/87/ES

ODDELEK 3

↓ 2010/78/EU člen 2.3

UKREPI ZA PODPORO DOPOLNILNEGA NADZORA IN POOBLASTILA SKUPNEGA ODBORA

↓ 2010/78/EU člen 2.4 (prilagojeno)

Člen 10

Vloga Skupnega odbora

Skupni odbor v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010 zagotovi dosleden medsektorski in čezmejni nadzor ter skladnost z zakonodajo Unije.

↓ 2011/89/EU člen 2.9 (prilagojeno)

Člen 11

Testiranje izjemnih situacij

1. Države članice lahko od koordinatorja zahtevajo, naj zagotovi ustrezna in redna testiranja izjemnih situacij na ravni posameznega finančnega konglomerata. Zahtevajo, naj ustrezni pristojni organi v celoti sodelujejo s koordinatorjem.

2. Za testiranje izjemnih situacij po vsej Uniji lahko organi ESA prek Skupnega odbora in v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[21], razvije dodatne parametre, ki bodo zajemali posebna tveganja, povezana s finančnimi konglomerati, v skladu z ⌦ uredbami ⌫ (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010. Koordinator sporoči rezultate testiranja izjemnih situacij Skupnemu odboru.

[21] Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj).

↓ 2002/87/ES

Člen 12

Pristojni organ, odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora (koordinator)

↓ 2010/78/EU člen 2.5 (prilagojeno)

1. Za zagotavljanje ustreznega dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu je izmed pristojnih organov zadevnih držav članic, ki vključujejo tudi pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, imenovan koordinator, ki je odgovoren za usklajevanje in izvajanje dopolnilnega nadzora. ⌦ Ime ⌫ koordinatorja se objavi na spletnem mestu Skupnega odbora.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

2. Imenovanje temelji na naslednjih merilih:

(a) če je na čelu finančnega konglomerata regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje tej regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

(b) če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izbran v skladu z naslednjimi načeli:

(i) če je matično podjetje regulirane osebe mešani finančni holding, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje ⌦ tej ⌫ regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

↓ 2011/89/EU člen 2.10(a) (prilagojeno)

(ii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in ⌦ je bilo ⌫ eni od teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov ⌦ izdano ⌫ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki ⌦ ji je bilo ⌫ dovoljenje za opravljanje poslov ⌦ izdano ⌫ v tej državi članici.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Kadar ⌦ je bilo ⌫ več reguliranim ⌦ osebam ⌫, ki delujejo v različnih finančnih sektorjih, dovoljenje za opravljanje poslov ⌦ izdano ⌫ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki deluje v najpomembnejšem finančnem sektorju.

Kadar je na čelu finančnega konglomerata več kakor en mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav ⌦ članic ⌫ regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ

regulirane osebe z najvišjo bilančno vsoto, če gre za osebe v istem finančnem sektorju, ali pristojni organ regulirane osebe v najpomembnejšem finančnem sektorju;

↓ 2011/89/EU člen 2.10(b) (prilagojeno)

(iii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in nobeni od teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov ⌦ ni bilo izdano ⌫ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje regulirani osebi z najvišjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju;

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

(iv) kadar je finančni konglomerat skupina brez matičnega podjetja na čelu, ali v vseh drugih primerih, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje za opravljanje poslov regulirani osebi z najvišjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju.

3. V posebnih primerih lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora opustijo merila ⌦ , določena v ⌫ odstavku 2, če bi bila uporaba teh meril neustrezna, pri tem pa upoštevajo strukturo konglomerata in relativen pomen ⌦ njegovih ⌫ dejavnosti v različnih državah ⌦ , ter ⌫ za koordinatorja imenujejo drug pristojni organ. ⌦ V takih primerih ⌫ pred sprejetjem odločitve pristojni organi dajo konglomeratu možnost podati svoje mnenje o odločitvi.

Člen 13

Naloge koordinatorja

1. Naloge, ki jih mora opravljati koordinator glede dopolnilnega nadzora, so:

(a) usklajevanje zbiranja in posredovanja pomembnih ali ⌦ bistvenih ⌫ podatkov v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah, vključno s posredovanjem podatkov, ki so pomembni za izvajanje nadzora pristojnega organa po sektorskih predpisih;

(b) ⌦ nadzor ⌫ in ocena finančnega položaja finančnega konglomerata;

(c) ocena usklajenosti s ⌦ pravili ⌫ o kapitalski ustreznosti in koncentraciji tveganja ter poslih v skupini, kakor določajo členi 6, 7 in 8;

(d) ocena sestave finančnega konglomerata, organizacijskega sistema in sistema notranje kontrole, kakor določa člen 9;

(e) načrtovanje in usklajevanje nadzornih dejavnosti v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah v sodelovanju z ustreznimi vključenimi pristojnimi organi;

(f) druge naloge, ukrepi in odločitve, ki jih koordinatorju nalaga ta direktiva ali izhajajo iz uporabe te direktive.

↓ 2010/78/EU člen 2.6 (prilagojeno)

Za olajšanje in vzpostavitev dopolnilnega nadzora na široki pravni podlagi imajo koordinator ter drugi ustrezni pristojni organi in, če je potrebno, tudi drugi zadevni pristojni organi, vzpostavljene ⌦ dogovore o usklajevanju ⌫ . Na tej podlagi se lahko koordinatorju dodelijo dodatne naloge in natančno opredelijo postopki za sprejemanje odločitev med ustreznimi pristojnimi organi, kakor je določeno v členih 3 in 4, členu 5(4), členu 6, členu 14(2) in členih 20 in 22, ter za sodelovanje z drugimi pristojnimi organi.

V skladu s členom 8 in postopkom ⌦ , določenim v ⌫ členu 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010, ⌦ organi ⌫ prek Skupnega odbora oblikujejo ⌦ skupne ⌫ smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s skladnostjo dogovorov o usklajevanju nadzora v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU in členom 248(4) Direktive 2009/138/ES.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

2. Če koordinator potrebuje podatke, ki so že bili posredovani drugemu pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, vzpostavi stik ⌦ z navedenim ⌫ organom, če je to mogoče, z namenom preprečitve podvajanja poročil različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

↓ 2011/89/EU člen 2.11(a)

3. Ne glede na možnost prenosa določenih nadzornih pristojnosti in odgovornosti, ki jo predpisujejo zakonodajni akti Unije, prisotnost koordinatorja, ki so mu dodeljene različne naloge glede dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ne vpliva na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih predpisujejo sektorski predpisi.

↓ 2011/89/EU člen 2.11(b) (prilagojeno)

4. Zaradi zahtevanega sodelovanja iz tega oddelka in opravljanja nalog, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena ter členu 14, ter v skladu z zahtevami po zaupnosti in skladnosti z zakonodajo Unije se po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav, in sicer prek kolegijev, ustanovljenih v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES.

⌦ Dogovori o usklajevanju ⌫ iz odstavka 1, drugi pododstavek, so posebej vključeni v pisnih ⌦ dogovorih o usklajevanju ⌫ na podlagi člena 115 Direktive 2013/36/EU ali člena 248 Direktive 2009/138/ES. Koordinator kot predsedujoči kolegiju, ustanovljenemu v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES, odloči, kateri drugi pristojni organi lahko sodelujejo na sestanku ali pri kakršni koli dejavnosti kolegija.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 14

Sodelovanje in izmenjava podatkov med pristojnimi organi

1. Pristojni organi, odgovorni za nadzor reguliranih oseb v finančnem konglomeratu in pristojni organ, imenovan za koordinatorja za ta finančni konglomerat, tesno medsebojno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih, si ⌦ navedeni ⌫ organi, ne glede na to, ali imajo sedež v isti državi članici ali ne, posredujejo vse podatke, ki so bistveni ali pomembni za izvajanje ⌦ njihovega ⌫ nadzora na podlagi sektorskih predpisov in te direktive. V tem smislu si pristojni organi in koordinator na zahtevo sporočijo vse pomembne ⌦ podatke ⌫ ter ⌦ na lastno pobudo ⌫ vse bistvene podatke.

⌦ Navedeno ⌫ sodelovanje zagotovi pridobivanje in izmenjavo podatkov o ⌦ vsaj naslednjih vidikih ⌫:

↓ 2011/89/EU člen 2.12 (prilagojeno)

(a) identifikaciji pravne ⌦ strukture ⌫, ⌦ strukture ⌫ upravljanja in organizacijske strukture skupine, tudi za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice finančnega konglomerata, lastnikov kvalificiranih deležev na končni matični ravni, kot tudi pristojnih organov reguliranih oseb v skupini;

↓ 2002/87/ES

(b) strateški politiki finančnega konglomerata;

(c) finančnem položaju finančnega konglomerata, predvsem glede kapitalske ustreznosti, poslov v skupini, koncentracije tveganja in dobičkonosnosti;

(d) glavnih delničarjih in upravi finančnega konglomerata;

(e) organizaciji, upravljanju s tveganji ter sistemih notranje kontrole na ravni finančnega konglomerata;

(f) postopkih za zbiranje podatkov od oseb v finančnem konglomeratu in preverjanju teh podatkov;

(g) neugodnem razvoju v reguliranih osebah ali v drugih osebah finančnega konglomerata, ki bi lahko resno vplival na regulirane osebe;

(h) večjih sankcijah in izrednih ukrepih, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s sektorskimi predpisi ali to direktivo.

↓ 2010/78/EU člen 2.7 (prilagojeno)

Pristojni organi lahko ⌦ tudi v skladu s členom 15 Uredbe št. 1092/2010 ⌫ izmenjajo podatke, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog in se nanašajo na regulirane osebe v finančnem konglomeratu, ter v skladu z določbami iz sektorskih predpisov z naslednjimi organi: centralnimi bankami, Evropskim sistemom centralnih bank, Evropsko centralno banko in Evropskim odborom za sistemska tveganja.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

2. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih se zadevni pristojni organi pred sprejetjem odločitve medsebojno posvetujejo o naslednjih zadevah, če so njihove odločitve pomembne za naloge nadzora drugih pristojnih organov:

(a) spremembe v sestavi delničarjev, organizacijski ali upravljalni strukturi reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ki zahtevajo soglasje ali izdajo dovoljenja ⌦ s strani ⌫ pristojnih organov;

(b) večje sankcije ali izredni ukrepi, ki jih sprejmejo pristojni organi.

Pristojni organ lahko opusti posvetovanje v nujnih primerih ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo uspešnost odločitve. V ⌦ navedenem ⌫ primeru pristojni organ nemudoma obvesti druge pristojne organe.

3. Koordinator lahko pozove pristojne organe države članice, v kateri je sedež matičnega podjetja, in ki sami ne izvajajo dopolnilnega nadzora po členu 12, da zaprosijo matično podjetje za vse podatke, ki bi bili pomembni za opravljanje nalog koordinatorja, določenih v členu 13, in da te podatke posredujejo koordinatorju.

Če so podatki iz člena 18(2) že bili sporočeni pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, zaprosijo omenjeni organ, da jim posreduje te podatke.

4. Države članice odobrijo izmenjavo podatkov med svojimi pristojnimi organi ter med svojimi pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je navedeno v odstavkih 1, 2 in 3. Zbiranje ali posedovanje podatkov glede osebe v finančnem konglomeratu, ki ni regulirana oseba, nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva izvajanje nadzora v povezavi s temi osebami na samostojni osnovi.

Za podatke, prejete v okviru dopolnilnega nadzora, in predvsem za vsako izmenjavo podatkov med pristojnimi organi ter med pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je določeno v tej direktivi, veljajo določbe o varovanju poslovne skrivnosti in sporočanju zaupnih podatkov, ki so navedene v sektorskih predpisih.

↓ 2010/78/EU člen 2.8

Člen 15

Sodelovanje in izmenjava informacij s Skupnim odborom

1. Pristojni organi sodelujejo s Skupnim odborom za namene te direktive v skladu z uredbami (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi Skupnemu odboru nemudoma posredujejo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2011/89/EU člen 2.13

3. Koordinatorji Skupnemu odboru posredujejo informacije iz člena 9(4) in člena 14(1), drugi pododstavek, točka (a). Skupni odbor da pristojnim organom na voljo informacije o pravni, upravljalni in organizacijski strukturi finančnih konglomeratov.

↓ 2011/89/EU člen 2.14 (prilagojeno)

Člen 16

Skupne smernice

1. Organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo skupne smernice o tem, kako naj pristojni organ izvaja ocene finančnih konglomeratov na podlagi tveganja. Te skupne smernice zlasti zagotovijo, da ocene na podlagi tveganja vključujejo ustrezna orodja, da bi ocenili skupinska tveganja, ki nastajajo zaradi finančnih konglomeratov.

2. Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, katerih namen je razviti nadzorne postopke, ki bodo omogočali, da bo dopolnilni nadzor mešanih finančnih holdingov ustrezno dopolnil nadzor ⌦ na ravni skupine ⌫ v skladu z Direktivo 2009/138/ES ali po potrebi konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Te smernice omogočajo, da se v nadzor vključijo vsa pomembna tveganja, obenem pa onemogoči morebitno podvajanje nadzora in bonitetnih ocen.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 17

Upravni organ mešanih finančnih holdingov

Države članice zahtevajo od oseb, ki dejansko ⌦ vodijo ⌫ poslovanje mešanega finančnega holdinga, da so na dovolj dobrem glasu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.

Člen 18

Dostop do podatkov

↓ 2010/78/EU člen 2.9 (prilagojeno)

1. Države članice zagotovijo, da znotraj njihove pristojnosti ni pravnih ovir, ki bi fizičnim ali pravnim osebam, reguliranim ⌦ ali ⌫ nereguliranim, ki so vključene v dopolnilni nadzor, preprečevale, da si med seboj izmenjajo informacije, ki bi lahko bile pomembne za dopolnilni nadzor, ter da si med sabo izmenjajo informacije v skladu s to direktivo in z ⌦ organi ⌫ ESA v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010, po potrebi prek Skupnega odbora.

↓ 2002/87/ES

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, zadolženi za izvajanje dopolnilnega nadzora v finančnem konglomeratu, ko pristopijo, neposredno ali posredno, k osebi finančnega konglomerata, regulirani ali neregulirani, dostop do katerih koli podatkov, ki bi bili lahko pomembni za dopolnilni nadzor.

Člen 19

Preverjanje

Če pri izvajanju te direktive pristojni organi v posebnih primerih želijo preveriti podatke v zvezi z neko osebo, regulirano ali neregulirano, ki je del finančnega konglomerata in je v drugi državi članici, zaprosijo pristojne organe te druge države članice, da opravijo preverjanje.

Organi, ki prejmejo tako zahtevo, v okviru svojih pooblastil ukrepajo, tako da sami opravijo preverjanje, dovolijo izvedbo preverjanja revizorju ali strokovnjaku ali dovolijo organu, ki da zahtevo, da preverjanje opravi sam.

Pristojni organ, ki je dal zahtevo, lahko, če želi, sodeluje pri preverjanju, če preverjanja ne opravi sam.

Člen 20

Izvršilni ukrepi

Če regulirane osebe v finančnem konglomeratu ne izpolnjujejo pogojev iz členov 6 do 9 ali če pogoje izpolnjujejo, vendar je njihova solventnost vseeno ogrožena, ali če posli v skupini ali koncentracija tveganja ogrožajo finančni položaj reguliranih oseb, so za čimprejšnjo odpravo situacije potrebni nujni ukrepi:

(a) koordinatorja za mešani finančni holding;

(b) pristojnih organov za regulirane osebe; v ta namen koordinator obvesti te pristojne organe o svojih ugotovitvah.

↓ 2010/78/EU člen 2.10 (prilagojeno)

Brez poseganja v člen 21(2) lahko države članice določijo, katere ukrepe lahko sprejmejo pristojni organi glede mešanih finančnih holdingov. V skladu s členoma 16 in 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 ⌦ oziroma ⌫ Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko ⌦ organi ⌫ ESA prek Skupnega odbora razvijejo smernice za ukrepe glede mešanih finančnih holdingov.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Vključeni pristojni organi, tudi koordinator, uskladijo svoje nadzorne dejavnosti, kadar je to ustrezno.

Člen 21

Dodatna pooblastila pristojnih organov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice zagotovijo, da so njihovi pristojni organi pooblaščeni za sprejetje katerega koli nadzornega ukrepa, ki je potreben za preprečevanje ali ukrepanje pri neupoštevanju sektorskih predpisov s strani reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

2. Brez poseganja v predpise kazenskega prava držav članic te države poskrbijo, da se kazni in ukrepi ⌦ , namenjeni odpravi ⌫ očitnih kršitev ali vzrokov teh kršitev, naložijo mešanim finančnim holdingom ali njihovim direktorjem, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za izvajanje te direktive. V nekaterih primerih taki ukrepi zahtevajo posredovanje sodišč. Pristojni organi s tesnim sodelovanjem poskrbijo, da kazni ali ukrepi dosežejo želene rezultate.

ODDELEK 4

TRETJE DRŽAVE

Člen 22

↓ 2011/89/EU člen 2.15(a)

Matična podjetja v tretjih državah

↓ 2010/78/EU člen 2.11(a) (prilagojeno)

1. Brez poseganja v sektorske ⌦ predpise ⌫, kadar se uporablja člen 5(3), pristojni organi preverijo, ali so regulirane osebe katerih matično podjetje ima sedež v tretji državi, predmet nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi navedene tretje države in ki je enakovreden nadzoru, kakor ga predpisuje ta direktiva o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil ob uporabi meril iz člena 12(2) imenovan za koordinatorja, na zahtevo matičnega podjetja ali katere koli regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Uniji, ali na lastno pobudo.

Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in po svojih najboljših močeh upošteva vsa ustrezna navodila, ki jih pripravi Skupni odbor v skladu s členoma 16 in 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2010/78/EU člen 2.11(b) (prilagojeno)

2. Kadar se pristojni organ ne strinja z odločitvijo drugega zadevnega pristojnega organa iz odstavka 1 ⌦ tega člena ⌫, se uporabi člen 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

3. Če enakega nadzora iz odstavka 1 ⌦ tega člena ⌫ ni, države članice za regulirane osebe smiselno uporabijo predpise o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Kot alternativo lahko pristojni organi uporabijo eno od metod iz odstavka 4 ⌦ tega člena ⌫.

↓ 2011/89/EU člen 2.15(b) (prilagojeno)

4. Pristojni organi lahko uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo to direktivo za regulirane osebe v finančnem konglomeratu, na čelu katerega je ta holding. Pristojni organi zagotovijo, da se s temi metodami doseže cilj ⌦ dopolnilnega ⌫ nadzora iz te direktive in o tem obvestijo druge udeležene pristojne organe in Komisijo.

↓ 2011/89/EU člen 2.16

Člen 23

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

Člen 48(1) in (2) Direktive 2013/36/EU in člen 264 Direktive 2009/138/ES se smiselno uporabita za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načina izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

↓ 2002/87/ES

POGLAVJE III

↓ 2011/89/EU člen 2.17

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI UKREPI

↓ 2011/89/EU člen 2.18 (prilagojeno)

Člen 24

Pooblastila, prenesena na Komisijo

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 28 v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te direktive na naslednjih področjih:

(a) natančnejša formulacija opredelitev, navedenih v členu 2, da bi se tako pri uporabi te direktive upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih;

(b) uskladitev izrazoslovja in oblikovanje opredelitev v tej direktivi v skladu z naknadnimi pravnimi akti Unije o reguliranih osebah in z njimi povezanih zadevah;

(c) natančnejša opredelitev metod ⌦ izračuna ⌫, navedenih v Prilogi I, ki bo upoštevala napredek na finančnih trgih in razvoj tehnik ⌦ bonitetnega nadzora ⌫.

Navedeni ukrepi ne vključujejo vsebine prenesenih pooblastil, podeljenih Komisiji v zvezi s postavkami iz člena 26.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

Člen 25

Odbor ⌦ za finančne konglomerate ⌫

1. Komisiji pomaga Odbor za finančne konglomerate.

↓ 2010/78/EU člen 2.14(a) (prilagojeno)

2. ⌦ Organi ⌫ ESA prek Skupnega odbora lahko zagotovijo ⌦ skupne smernice ⌫ o tem, ali bodo ureditve glede dopolnilnega nadzora ⌦ , ki ga izvajajo ⌫ pristojni organi v tretjih državah, dosegle cilje dopolnilnega nadzora, kakor so opredeljeni v tej direktivi, kar zadeva regulirane osebe v finančnem konglomeratu, kadar ima oseba, ki je na čelu skupine, sedež v tretji državi. Skupni odbor redno pregleduje ⌦ te smernice ⌫ in upošteva vse spremembe dopolnilnega nadzora, ki ga opravljajo ti pristojni organi.

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

3. Države članice sproti obveščajo Odbor ⌦ za finančne konglomerate ⌫ o načelih, ki jih uporabljajo glede nadzora nad posli v skupini in koncentracijo tveganja.

↓ 2010/78/EU člen 2.15 (prilagojeno)

Člen 26

Tehnični standardi

1. Za zagotovitev dosledne usklajenosti te direktive lahko ⌦ lahko organi ⌫ ESA v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010 pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s:

(a) členom 2, odstavek 1, točka (12), da se opredeli uporaba člena 2, točka 2, Direktive 2013/34/EU v okviru te direktive;

(b) členom 2, odstavek 1, točka (19), da se vzpostavijo postopki ali določijo merila za določitev „ustreznih pristojnih organov“;

(c) členom 3(4), da se opredelijo nadomestni parametri za identifikacijo finančnega konglomerata;

↓ 2011/89/EU člen 2.20(a)

(d) členom 6(2), da se zagotovi enoten format (z navodili) ter določi pogostost in po potrebi rok poročanja.

↓ 2010/78/EU člen 2.15 (prilagojeno)

⌦ Na ⌫ Komisijo ⌦ se prenese pooblastilo ⌫ za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka ⌦ tega odstavka ⌫ v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2011/89/EU člen 2.20(b) (prilagojeno)

2. Da bi zagotovili dosledno uporabo členov 2, 7 in 8 ter Priloge II, organi ESA prek Skupnega odbora ⌦ pripravijo ⌫ osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev natančnejše ⌦ formulacije ⌫ opredelitev iz člena 2 in uskladitev določb, sprejetih v skladu s členoma 7 in 8 ter Prilogo II.

Na Komisij se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka ⌦ tega odstavka ⌫ v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2010/78/EU člen 2.15 (prilagojeno)

3. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe te direktive lahko ⌦ organi ⌫ ESA v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010 pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s:

(a) členom 7(2), da se zagotovijo enotni pogoji uporabe postopkov za vključitev postavk ⌦ iz ⌫ obsega opredelitve „koncentracije tveganja“ pri nadzoru iz člena 7(2), drugi pododstavek;

(b) členom 8(2), da se zagotovijo enotni pogoji uporabe postopkov za vključitev postavk ⌦ iz ⌫ obsega opredelitve „poslov v skupini“ pri nadzoru iz člena 8(2), tretji pododstavek;

Komisija ⌦ sprejme ⌫ izvedbene tehnične standarde iz prvega pododstavka ⌦ tega odstavka ⌫. ⌦ Ti izvedbeni akti se sprejmejo ⌫ v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2013/36/EU člen 150(b) (prilagojeno)

4. Za zagotovitev dosledne uporabe metod izračuna, navedenih v delu II Priloge I k tej direktivi, v povezavi s členom 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 228(1) Direktive 2009/138/ES, vendar brez poseganja v člen 6(4) te direktive, ⌦ organi ESA prek ⌫ Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s členom 6(2) te direktive.

Na Komisij se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka ⌦ tega odstavka ⌫ v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

↓ 2011/89/EU člen 2.21 (prilagojeno)

Člen 27

Skupne smernice

Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice iz člena 3(9), člena 7(5), člena 8(5), člena 9(6), člena 13(1), tretji pododstavek, člena 16 in člena 25(2) v skladu s postopkom, določenim v členu 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 28

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo ⌦ za sprejemanje delegiranih aktov ⌫ iz člena 24 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 9. decembra 2011. Komisija pripravi poročilo o

⌦ prenosu ⌫ pooblastila ⌦ najpozneje ⌫ šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako ⌦ dolga ⌫ obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet temu podaljšanju nasprotuje ⌦ najpozneje ⌫ tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 24. ⌦ S sklepom ⌫ o preklicu ⌦ preneha veljati ⌫ prenos pooblastila ⌦ iz navedenega sklepa ⌫ . ⌦ Sklep ⌫ začne učinkovati dan po ⌦ njegovi ⌫ objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je ⌦ določen v navedenem sklepu ⌫ . ⌦ Sklep ⌫ ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

⌦ 4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. ⌫

5. Komisija ⌦ takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno ⌫ uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet ⌦ na podlagi člena ⌫ 24, začne veljati le, če ⌦ mu ⌫ niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ⌦ mu ⌫ ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

🡻 2002/87/ES (prilagojeno)

POGLAVJE IV

DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE ⌦ , UPRAVITELJI ALTERNATIVNIH INVESTICIJSKIH SKLADOV, DOSTOPNOST INFORMACIJ NA EVROPSKI ENOTNI TOČKI DOSTOPA ⌫

Člen 29

Družbe za upravljanje

🡻 2011/89/EU člen 2.22 (prilagojeno)

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice ⌦ določijo, da so ⌫ družbe za upravljanje ⌦ vključene ⌫:

(a) ⌦ v ⌫ konsolidirani nadzor kreditnih institucij in investicijskih ⌦ podjetij ⌫ ali ⌦ v ⌫ dopolnilni nadzor zavarovalnic v zavarovalni skupini;

(b) če je skupina finančni konglomerat, ⌦ v ⌫ dopolnilni nadzor v smislu te direktive;

(c) ⌦ v ⌫ postopek identifikacije v skladu s členom 3(2).

↓ 2002/87/ES (prilagojeno)

2. Za izvajanje odstavka 1 države članice ⌦ določijo ⌫ ali pooblastijo svoje pristojne organe, da se ti odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančni sektor, sektor zavarovalništva ali sektor naložbenih storitev) se družbe za upravljanje vključijo v konsolidirani ali dopolnilni nadzor iz odstavka 1, točka (a). Za namene tega ⌦ odstavka se ⌫ ustrezni sektorski predpisi glede oblike in obsega vključevanja finančnih institucij (če so družbe za upravljanje vključene v obseg konsolidiranega nadzora kreditnih institucij in investicijskih podjetij) in pozavarovalnic (če so družbe za upravljanje vključene v dopolnilni nadzor zavarovalnic) smiselno uporabljajo za družbe za upravljanje. Za namene dopolnilnega nadzora iz odstavka 1, točka (b), se družbe za upravljanje štejejo za del tistega sektorja, v katerega so vključene ⌦ na podlagi ⌫ določb iz odstavka 1, točka (a).

Če je družba za upravljanje del finančnega konglomerata, se vsak sklic na pojem regulirane osebe in vsak sklic na pojem pristojnih organov in ustreznih pristojnih organov zato za namene te direktive razume, kot da vključuje družbe za upravljanje oziroma pristojne organe, pooblaščene za nadzorovanje družb za upravljanje. To se smiselno uporablja za skupine iz odstavka 1, točka (a).

↓ 2011/89/EU člen 2.23 (prilagojeno)

Člen 30

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice ⌦ določijo, da so ⌫ upravitelji alternativnih investicijskih skladov ⌦ vključeni ⌫:

(a) ⌦ v ⌫ konsolidirani nadzor kreditnih institucij in investicijskih ⌦ podjetij ⌫ ali ⌦ v ⌫ dopolnilni nadzor zavarovalnic v zavarovalni skupini;

(b) če je skupina finančni konglomerat, ⌦ v ⌫ dopolnilni nadzor v smislu te direktive;

(c) ⌦ v ⌫ postopek identifikacije v skladu s členom 3(2).

2. Za uporabo odstavka 1 države članice določijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da odločijo, po katerih sektorskih predpisih (⌦ bančni sektor, sektor zavarovalništva ⌫ ali sektor naložbenih storitev) se upravitelji alternativnih investicijskih skladov vključijo v konsolidirani ali dopolnilni nadzor iz odstavka 1, točka (a). Za namene tega odstavka se zadevni sektorski ⌦ predpisi ⌫ o obliki in obsegu vključitve finančnih institucij smiselno uporabljajo tudi za upravitelje alternativnih investicijskih skladov. Za namene dopolnilnega nadzora iz odstavka 1, točka (b), štejejo upravitelji alternativnih investicijskih skladov za del tistega sektorja, v katerega so vključeni ⌦ na podlagi ⌫ določb iz odstavka 1, točka (a).

Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, se za namene te direktive vsak sklic na regulirane osebe in vsak sklic na pristojne organe in ustrezne pristojne organe razume, kot da vključuje upravitelje alternativnih investicijskih skladov in pristojne organe, pooblaščene za njihovo nadzorovanje. To se smiselno uporablja za skupine iz odstavka 1, točka (a).

↓ (EU) 2023/2864 člen 1 (prilagojeno)

Člen 31

Dostopnost informacij na evropski enotni točki dostopa

1. Države članice od 10. januarja 2030 zagotovijo, da regulirane osebe pri objavi katerih koli informacij iz člena 9(4) te direktive te informacije hkrati predložijo organu za zbiranje podatkov iz odstavka 3 tega člena, da so dostopne na evropski enotni točki dostopa (ESAP), vzpostavljeni na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta[22].

Države članice zagotovijo, da so informacije skladne z naslednjimi zahtevami:

(a) predložijo se v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2859, ali, kadar to zahteva pravo Unije, v strojno berljivem formatu, kakor je opredeljen v členu 2, točka 4, navedene uredbe;

(b) spremljajo jih naslednji metapodatki:

  (i) vsa imena regulirane osebe, na katero se informacije nanašajo;

  (ii) identifikator pravnih subjektov ⌦ za ⌫ regulirano osebo, kot je določen na podlagi člena 7(4), točka (b), Uredbe (EU) 2023/2859;

  (iii) velikost regulirane osebe po kategorijah, kot so določene na podlagi člena 7(4), točka (d), navedene uredbe;

  (iv) vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi člena 7(4), točka (c), navedene uredbe;

  (v) ⌦ navedba ⌫, ali informacije vsebujejo osebne podatke.

2. Za namene odstavka 1, točka (b)(ii), države članice zahtevajo, da regulirane osebe pridobijo identifikator pravnih subjektov.

3. Da se na ESAP omogoči dostop do informacij iz odstavka 1 tega člena, je pristojni organ organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2023/2859.

4. Za zagotovitev učinkovitega zbiranja in upravljanja informacij, predloženih v skladu z odstavkom 1, ESMA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerem določi:

(a) vse druge metapodatke, ki spremljajo informacije;

(b) strukturiranje podatkov v informacijah;

(c) za katere informacije se zahteva strojno berljiv format in kateri strojno berljiv format se uporabi v takih primerih.

Za namene točke (c) ESMA oceni prednosti in slabosti različnih strojno berljivih formatov in izvede ustrezne preskuse na terenu.

ESMA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji.

[22] Uredba (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

5. ESMA po potrebi sprejme smernice, s katerimi zagotovi, da so metapodatki, predloženi v skladu z odstavkom 4, prvi pododstavek, točka (a), pravilni.

↓ 2002/87/ES

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 32

Poročilo Komisije

↓ (EU) 2025/2 člen 3 (prilagojeno)

V členu 31 Direktive 2002/87/ES se doda naslednji odstavek:

Komisija do 31. decembra 2027 v poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu oceni delovanje te direktive in Direktive 2009/138/ES o spodaj navedenih vidikih, predvsem ob upoštevanju bonitetne obravnave lastništva medsektorske udeležbe na podlagi sektorskih ⌦ predpisov ⌫ v smislu enakih konkurenčnih pogojev:

(a) ali dejstvo, da obstajajo podjetja za finančne storitve, ki so pod finančnim nadzorom na podlagi sektorskih predpisov, vendar niso navedena v nobenem od finančnih sektorjev, opredeljenih v tej direktivi, ustvarja neenake konkurenčne pogoje med finančnimi konglomerati;

(b) ali vsi finančni konglomerati dosledno izvajajo pravila, ki urejajo zahteve ⌦ o ⌫ kapitalski ustreznosti, vključno s tistimi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 342/2014[23], in ali ta pravila finančnim konglomeratom nalagajo primerljive splošne količinske zahteve, ne glede na to, ali je glavni finančni sektor finančnega konglomerata bančni sektor, zavarovalniški sektor ali sektor investicijskih storitev;

(c) ali so postopki ⌦ nadzornega ⌫ pregleda ter dodelitev pooblastil in izvršilnih pooblastil med koordinatorji in sektorskimi nadzorniki, predvsem kar zadeva zahteve ⌦ o ⌫ kapitalski ustreznosti, dovolj jasni in usklajeni, da se zagotovi učinkovito in dosledno izvrševanje zahtev ⌦ o ⌫ kapitalski ustreznosti po vsej Uniji, ne glede na glavni finančni sektor, v katerem deluje finančni konglomerat;

(d) ali dejstvo, da podjetje, ki je dejansko odgovorno za skladnost s to direktivo, ni identificirano, povzroča težave v zvezi z zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev.

---

[23] Delegirana uredba Komisije (EU) št. 342/2014 z dne 21. januarja 2014 o dopolnitvi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za uporabo metod za izračun kapitalskih zahtev za finančne konglomerate (UL L 100, 3.4.2014, str. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/342/oj).

↓

Člen 33

Razveljavitev

Direktiva 2002/87/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami iz dela A Priloge III, se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo in datumov začetka njihove uporabe, ki so določeni v delu B Priloge III.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

↓ 2002/87/ES

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 35

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*